

Finansministeren (Bramsnæs): I Anledning af de Udtalelser, der er fremsat angaaende Normeringslovens Fylde i Aar, vil jeg gerne sige, at der vel paa Statsbanernes Budget er en Del Oprykninger og Oprettelse af nogle nye Kontrolørstillinger, men at dette jo, som jeg allerede udtalte ved Fremsettelsen, opvejes af, at der nedlægges Assistentstillinger, saaledes at disse Stillinger erstattes med Kontoriststillinger og andre; der fremkommer derfor i Virkeligheden ved Omordningen Bespareser. Det maa heller ikke glemmes, naar man omtaler Statsbanernes Forhold, at der ved den nye Styrelseslov er foretaget betydelige Indskrænkninger i Centralstyrelsen, at der er nedlagt to Kontorer der, saaledes at man derved har opnaaet væsentlige Bespareser. Det er selvfølgelig ønskeligt, at Normeringslovens Bestemmelser om Oprykning holdes saa meget tilbage som muligt, men det er naturligt, at der kan opstaa saadanne Organiseringspørgsmaal, som maa nødvendiggøre en Omlæggelse, og at man derved ogsaa kommer til at forandre Antallet af Stillinger i de forskellige Klasser.

Med Hensyn til det, der er foreslaaet af Finansministeriet, nemlig at Finansministeren skulde have Bemyndigelse til at foretage en Omordning af de 3 Departementers Styrelse, ligger det saadan, at denne Bemyndigelse skal gives indenfor de Regler, som er tiltraadt af Administrationskommissionen og Regnskabskommissionen, og at der saaledes ikke er et ganske ubegrænset Felt for Finansministeren at arbejde paa der. Jeg vil tro, at den høje Rigsdag er interesseret i, at der saa hurtigt som muligt foretages Bespareser i Administrationen, og det er det, der er Hensigten her, nemlig at foretage en Omorganisering af Finansministeriet, som medfører Bespareser og betydelige Bespareser. Derfor har jeg ment det heldigt, at saadanne Omorganiseringer blev foretaget, saa snart det var muligt af Hensyn til Administrationen, og at man ikke udsatte det, idet det gælder om at faa de Bespareser, man kan opnaa, saa hurtigt som muligt. Jeg har heller ikke af de Udtalelser, der er faldet, hørt, at man er imod, at der blev truffet saadanne Bespareser. Jeg kan ikke tænke mig, at Rigsdagen skulde modsætte sig Bespareser i Centraladministrationen. Det foreligger der heller ikke noget om. Og det er kun det, der foreligger, at der gives Ministeren Bemyndigelse til at iværksætte saadanne Bespareser, som kan naas allerede i indeværende Sommer.

Med Hensyn til disse Forhold er der jo ikke stillet noget Ændringsforslag, og jeg

har derfor blot villet gøre disse Bemærkninger til Forklaring af, hvad det er, der foretages. Jeg gaar ud fra, at der var Enstemmighed i Udvalget om at give den omhandlede Bemyndigelse.

Søren Svendsen: Den højtærede Finansminister gav ikke fuldt ud Besked i Anledning af den Henstilling, som hele Udvalget har gjort om at indskrænke Normeringslovforslaget i Fremtiden til i alt væsentligt kun at omfatte det, som er Meningen med Normeringslovene. Thi den højtærede Finansminister vil jo ikke bestride, at der findes Mængder af Forslag paa dette Normeringslovforslag, Ændringsforslag, som gaar ud paa rene og skære Lønningsoprykninger for de paagældende Tjenestemænd. Og det kan ikke siges at være ganske nødvendigt for Statsdriften, at disse Oprykninger finder Sted, og det vilde være i højeste Grad heldigt, om det blev undergivet en samlet Overvejelse og ikke saadan stykkevis, som vi her har været inde paa Aar for Aar, hvorefter vi det følgende Aar kan høre, at der fra de forskellige Tjenestemandsgreupper kommer Folk og siger: Vi er blevet forfordelt, for i den Ætat fik de i Fjor saa og saa mange Tjenestemænd rykket op i en højere Lønningsklasse; nu maa vi absolut fordrø eller i hvert Fald ønske, at det samme bliver Tilfældet med os paa den kommende Normeringslov. Den højtærede Finansminister har ogsaa selv, før Normeringsloven blev udarbejdet, henstillet, at man holdt den indenfor meget snævre Grænser. Jeg beklager, at den højtærede Minister ikke har formaaet sine mange Ministerkolleger til at følge de Formaninger, han havde givet dem forud, til ikke at komme med andre Forslag til Normeringsloven end de aldeles nødvendige.

Den højtærede Forsvarsminister sagde, at vi straffede en uskyldig ved at stemme imod det omtalte Ændringsforslag. Vi har ikke stillet noget Ændringsforslag. Vi har udtalt, at vi ønsker ikke at stemme for Ministerens Ændringsforslag. Men den skyldige i dette Tilfælde er den højtærede Minister, som altsaa har foregribet Sagen paa den Maade, at han har foretaget en Udnævnelse og derved er kommet til at mangle en Styrmand, som han saa her stiller Forslag om. Vi har ingen anden Vej at gaa for at udtale vor Mening i dette Spørgsmaal end at stemme imod den højtærede Ministers Forslag. Det havde været loyalt af den højtærede Minister, om han havde ventet med Udnævnelsen af denne Fører, indtil han fik bevilget en Sum til en Styrmand til at